

Мома-та е писана, и вѣнъ отъ себе си стояше и го глѣдаше. Нечакано-то това опознаніе ѝ поклати твърдѣ много. И Андрѣй чувствоваше сжще-то сподвиженіе на сърдце-то. Най послѣ, като додохъ и двама-та въ себе си, пригращать ся, изливать радостны сълзы като рѣкж, и прославятъ Вышняго, че ги събра съ таковий икономически и нечаянный способъ.

А като ся прѣмина първо-то устрѣмленіе на радость-тж имъ и додохъ подобръ на себе си, Андрѣй мачна думж-тж си тѣй.

„Любезна моя сестро! азъ поминъ още онжзи минутж по кож-то ся раздѣлихме. Едно странно и благородно домородство (фамилія), что бѣгаше, както и мие, отъ непріятели-ты, рече на баща ни да ти земе въ баляскж-тж си, доде стигнемъ у по-ближняя градъ, дѣто щехме да отидемъ. Баща-та на домородство-то, като тя видѣ затрудена, въспріе да сторн това добро, и той изрече да послѣдва пжтя си мешкомъ. Струва ми